

מסורת הש"ס

(א) יומא פה. פ' כריתות
(א, א) סטקדירן גט. ע"ש,
(ב) שטן קדש. ע"ש
ומצדדיהם. (ב) סטקדירן פה. ע"ש
(ג) פסחא. ו' וז' וט'
(ד) עינינו. ו' וז' וט'
(ה) כריתות. א' כל סטקד
ע"ש. (ו) ילומין קדש
ו' וז' וקדש. מוקד קדש
בכסות נקיש דלמחר
מבחינתי. מוקד קדש
ע"ש. ע"ש ע"ש. דהט' ע"ש
א' קדש. (ז) חטא. חטא
ועבות פיו ומגלה של
סכלה. (ח) כריתות
(ט) מוסד. (י) ע"ש
(יא) ע"ש. ע"ש
למעלה עולה עולה מוסד
ע"ש. ע"ש. ע"ש

ורה אור השלם

1. כִּי דָּבָר יְיָ בָּהָּ וְאֵת
מִצְוֹת הַפָּר הִכְרַת
תִּכְרַת הַנֶּפֶשׁ הַהוּא עֲנֶה
בָּהּ: כַּמְדָּבָר טו לֹא
2. אֶךְ בְּעֶשְׂרֵי לִחְדָּשׁ
הַשְּׁבִיעִי הַזֶּה הוּא
הַכִּפְּרִים הוּא מִקְרָא
קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם וְעֲנִיתֶם
אֶת נַפְשֵׁיכֶם וְהִקְרַבְתֶּם
אֵשֶׁה לִּי: וְיִמְרָא כֵּן כֵּן

הגהות הב"ח

(ח) רש"י ד"ה דאי כו'
דיומיה במי מכפר:

גליון הש"ס

גמ' זה הפורק עול. עיין
יבמות דף ט ע"א תוס'
ד"ה מה:

מוסף רש"י

חָוִין מִשְׁפּוּךְ עוֹל סוֹפֵר
בִּקְרִיבָה (יִצְחָק הַפָּנִי): אִלּוּ:
שֶׁכֶּסֶף עוֹל עַל כֵּן הַתַּעֲוָה
(בִּרְיֻחוֹת 1). וּמִגְדַּל פְּנִים
בְּהִירוֹ. דְּרוֹשׁ כֵּן אִתּוֹרָה
לְגַמְּלָא. כִּי מִן מִשְׁכָּה פִּי
דְּרוֹשׁ כְּתֻבָּה שֶׁל דּוּפִי לֹא
וְלֹא לְהִשָּׁאֵל לְמַעַל וְלֹא
תִּשְׁמַע מִנִּי לְמַעַל וְלֹא וְגו'
(יִצְחָק שֶׁסּוֹבְרִין בִּרְיֻחוֹת
שֶׁכֶּסֶף בְּזִמְנֵה שְׁנוֹנָה הִי.
אִלּוּ שֶׁ עוֹל קוֹרֵם מִיָּד
כְּכֹתֵר, אֲבָל שֶׁ לֹא
(בִּרְיֻחוֹת 3). וְקִרְבָּא
מִקְרָא קִדְשִׁין שֶׁנֶּחֱסֵר
הַתַּפְּסָה (בִּרְיֻחוֹת 1).
וּמוֹדֵה רַבִּי בְּכֹתֵר
דִּימָא. דִּלָּא דִּקְמֵי לֹא
תִּשְׁמַע עוֹל מִכְּפֹר, תַּעֲבִיבִי
כִּי כֹל כְּשֶׁנֶּחֱסֵר לֹא הִיא
עֲשִׂיָּה דְעִיבִי לֹא מִכְּפֹר,
וְעוֹל חָלֵק מִן קִמְעֵי לְמַעַל
תִּשְׁמַע דְּרוּמֵי תַּעֲבִיבִי
(שִׁשׁ). כְּתֵב, חוֹלֵק עִיבִי
לֹא עֲשִׂיָּה וְשֶׁסּוֹפֵר לֹא מִיָּסִי

בצו על דברי תורה בחופשא ובגלוי עזות פניו כגון^ט (סנהדרין דף טז:)

מנשה שהיה יושב דורוש בצלגודת של
דופי לא היה למשה לכתוב אלף
ותמנע היתה פלגש ^(ז) וילך ראוין צימי
קליר חטים (בראשית ז) : **צרים**. בשר
מילה: **דבר ה' בזה זה הפורק עול**.
בשרה חלוצר ראשון שאמור צמי
אברהם ה' אליה ^(ח) שאל שמו
אבות אלף מפי הגבורה ^(ט) : **ומגלה פנים**.
מדאפקיה קרא בלשון ציון זה בזה
בצרי תורה הוא: **זה המיפר צרים**
בצבאר. שהיא מנור יחידות: לא
בשאלים **אלף בומן שנונה בזה**. אלמא
בשאלים שב קיי קרא. ובהקן תלת
הוא דגלי לן קף לנחיר יוה"כ הא
בשאלים קא"פ שאלים שב יום הכפורים
מכפר: **ורבנן**. דלית להו נמי בשאר
עצירות דאין יוה"כ מכפר על שאין
שבין אמרי כך הא דגלי לן קרא
בהקן תלת לאו ציוה"כ איירי אלף
הכרת תכרת דקאמר תכרת לעולם
הבא שאף מיתה אינה ממרקת על
שלש הללו בלל תשובה אבל שאר
עצירות כלה תשובה נמי מיתה
ממרת אחר יום הכפורים אבל
יוה"כ בלל מיתה לא: **שאם עשה**
תשובה. ואין עונה בזה מיתה ממרקת
אף על שלש הללו ולא תכרת לעולם
הבא: **אחד ישראל וכו'**. מתכפרים
משאר עצירות בשעיר המשתלח:
ומאן איש להא' סבא. דכניהם
מתכפרין במשתלח: **רבי יהודה**
לקמן בבא פירקא ^[ע"ז] : **אבל ר' יהודה**
לא סבר לה כרבי. שהיא יוה"כ מכפר
על שאין צדים ולא אחיז מתניתין
אלציה: **או דלמא**. רבי יהודה נמי
כרבי סבר לה ומתניתין רבי יהודה
נמי והאי דלא אמר רבי יהודה היא
וסבר לה כרבי אורחא דמילתא שיך
טפי למימר רבי היא וסבר לה כר'
יהודה רבי היא ולא למימר רבי יהודה
היא וסבר ליה כרבי תמלידיה: **דוקא**
קאמינא רבי סבר לה כרבי יהודה.
בשעיר המשתלח דע"כ מתניתין רבי
היא כדלוקימנא מדקמי יוה"כ מכפר
על שאין שבין אבל ר' יהודה לא
סבר ליה כרבי דמתיא אין יוה"כ מכפר
על שאין שבין לרבי יהודה: **הטאות**
אשמום חזין מכפרין אלף על השצין
לדמי (בבבבא) והתודא את חטאתם
וגו' (ויקרא) והתודא אשר חטא עליה:
שאין מכפרין על המזיד כשוגג. רוב
חטאות ואשמות אין מכפרין על המזיד
כשוגג אלף אשם שפחה חרופה ואשם
גזיר טמא ואשם שזועת הפקדון
וחטאת דשזועת העדות: **אך חלק**. אך
בשעור לחדש השעירי הוא יום הכפורים
הוא וכל איין וקין מיעוטין למחך
שפעמים שאין יוה"כ מכפר: **סמך**

סיפרא. תורת כהנים ר' יהודה היא הכי אמרינן בסנהדרין באלו
ההן הנחנקין (דף פו.): **לא קראו מקרא קודש.** לא קיבלו צברותיו
לומר מקדש ישראל ויהו"כ: **ומודה רבי זכרם דיומא.** הא דמינא
קמייתא דאינו מכפר על שאינן שנין זכרת של יום הכפורים קאמר
של עיניו ושל מלאכה אזל על כל שאר עבירות מכפר אף על
דיומיה מודה רבי דלא מכפר ותימא דאכרת דיומיה (א) **מכפר: רב**
זכרת בשלמא שאר כריתות דאי מיית קודם יוה"כ לא איכפר **אזל**
בתימיה. לומר אלמא אי אית ליה לרבי דמכפר על כרת דיומ
גגון דעבד **בלינא** ומי **דלא** **אסי** **ימא** **לכפורי** **ליה.** שאין

שבועות שנים פרק ראשון שבועות

ק ראשון שבועות **יג.**

בעומד במרדו. הקסה הר"ש שלמה מדריו"ש דפפרק בתרא דינמא (דף פה: ושא) אמרינן מיתה ויום הכפורים מכפרים עם התשובה עם התשובה אין צפני עזמו לא הא מני דלא כרבי והא לא אחיא אפילו כרצנ דאית להו דמיתה בלא תשובה

בְּעוֹמֵד בַּמִּדְבָּר וְרַבִּי הָיָא ^אדְּתַנְיָא רַבִּי אֱמוּנֵי
עַל כָּל עֵבְרִית שִׁבְתוּרָה בִּין עֵשָׂה תְּשׁוּבָה
בֵּין לֹא עֵשָׂה תְּשׁוּבָה יוֹם הַכַּפּוּרִים מִכֹּפֶר
חֵיץ מְפֹרָק עוֹל וּמִגְלָה פָּנִים בְּתוֹרָה וּמִפֶּר
בְּרִית בְּבֶשֶׂר שֶׁאֵם עֵשָׂה תְּשׁוּבָה יוֹם
הַכַּפּוּרִים מִכֹּפֶר וְאֵם לֹא אֵין יוֹם הַכַּפּוּרִים
מִכֹּפֶר מֵאֵי מַעֲמָא דְרַבִּי ^בדְּתַנְיָא יְכִי דְּבַר
ה' בּוֹזֵה ^אזֶה הַפּוֹרֵק עוֹל וּמִגְלָה פָּנִים בְּתוֹרָה
וְאֵת מִצְוֹתוֹ הִפֵּר זֶה ^בהַמִּפְרֵי בְרִית בְּבֶשֶׂר
יְהִכְרַת תִּכְרַת הַכְּרַת לִפְנֵי יוֹה"כ תִּכְרַת
לְאַחֵר יוֹה"כ ^איְכוּל אֶפִּילוּ עֵשָׂה תְּשׁוּבָה ת"ל
יְעֻנָּה בַּה לֹא אִמְרַתִּי אֲלֵא בּוֹמֵן שְׁעוֹנָה בַּה
וּרְבִנָּן ^איְהִכְרַת בְּעוֹלָם הִזֵּה תִכְרַת לְעוֹלָם
הַבֹּא עֻנָּה בַּה שֶׁאֵם עֵשָׂה תְּשׁוּבָה וּמֵת
מֵתָה מִמֶּרְקַת וּמִי מִצִּית מוֹקֶמֶת לֵה כְּרַבִּי
וְהָא מְדַסִּיפֵא רַבִּי יְהוּדָה הִיא רִישָׁא נְמִי ר' ^א
יְהוּדָה הִיא דִּקְתָּנִי סִיפֵא אַחַד יִשְׂרָאֵל וְאַחַד
כְּהֵנִים וְאַחַד כְּהֵן מִשּׁוֹחַ וּמֵאֵן אֵית לִיהָ הָאִי
סְבָרָא רַבִּי יְהוּדָה מְכַלֵּל דְּרִישָׁא ר' יְהוּדָה
אִמְרֵי רַב יוֹסֵף רַבִּי הִיא וְסָבַר לֵה כְּר' יְהוּדָה
א"ל אֲבִי דוֹקָא קְאָמַר מִר רַבִּי סָבַר לֵה כְּר' ^א
יְהוּדָה אֲבָל רַבִּי יְהוּדָה לֹא סָבַר לֵה כְּרַבִּי
אוּ דְלִמָּא מִדְּרַבִּי סָבַר לֵה כְּרַבִּי יְהוּדָה
אִפִּי רַבִּי יְהוּדָה סָבַר לֵה נְמִי כְּרַבִּי מִיְּהוּ
אוֹרְחָא דְּמִילְתָּא קִתְּנִי לְמִימֹר דְּתַלְמִיד
סָבַר לֵה כְּרַבִּי א"ל אֵין דוֹקָא קְאָמִינָא רַבִּי
סָבַר לֵה כְּרַבִּי יְהוּדָה אֲבָל ר' יְהוּדָה לֹא
סָבַר לֵה כְּרַבִּי דְּתַנְיָא יְכוּל יְהִיא יוֹה"כ מִכֹּפֶר
עַל שְׁבִים וְעַל שְׁאִינֵן שְׁבִים וְדִין הוּא הוֹאִיל
וְחִטָּאֵת וְאַשֶׁם מִכִּפְרִין וְיוֹם הַכַּפּוּרִים מִכֹּפֶר
מִמָּה חֲטָאֵת וְאַשֶׁם יֵאֵין מִכִּפְרִין אֲלֵא עַל
הַשְּׁבִים יֵאֵף יוֹה"כ אֵין מִכֹּפֶר אֲלֵא עַל
הַשְּׁבִים מִה לְחֲטָאֵת וְאַשֶׁם שְׁאִין מִכִּפְרִין
עַל הַמְּזִיד כְּשׁוֹגֵג תֹּאמַר לִיְהוָה כִּי שִׁמְכֹפֶר עַל
הַמְּזִיד כְּשׁוֹגֵג הוֹאִיל וּמִכֹּפֶר עַל הַמְּזִיד
כְּשׁוֹגֵג יִכְפֹּר עַל שְׁבִים וְעַל שְׁאִינֵן שְׁבִים
תַּלְמוּד לִימֹר ^אאֵךְ חֵלֶק סֶתֶם סִיפֵרָא מְנִי
ר' יְהוּדָה וְקָאמַר שְׁבִים אֵין לֹא שְׁבִים לֹא
וּרְמִי סֶתֶם סִיפֵרָא אֶסְתֵּם סִיפֵרָא דְּתַנְיָא
^איְכוּל לֹא יְהִיא יוֹה"כ מִכֹּפֶר אֲלֵא תֵּעֲנָה
בּו ^אוֹקְרָאוּ מִקְרָא קֹדֶשׁ וְלֹא עֵשָׂה בּו מְלֹאכָה
לֹא תֵּעֲנָה בּו וְלֹא קִרְאוּ מִקְרָא קֹדֶשׁ וְעֵשָׂה
בּו מְלֹאכָה מְנִין ת"ל ^אזִיּוֹם כְּפֻרִים הוּא
מ"מ אִמְרֵי אֲבִי לֹא קִשִּׁיא הֵא רַבִּי וְהֵא רַבִּי
יְהוּדָה רַבָּא אִמְרֵי הֵא וְהֵא רַבִּי וּמוֹדָה רַבִּי
בְּכִרַת דְּיוֹמָא דְּאֵי לֹא תִימָא הֵכִי כִרַת
דְּיוֹם הַכַּפּוּרִים לְרַבִּי לִית לִיהָ אֲלֻמָּה לֹא
מִשְׁכַּחַת לֵה כְּגוֹן דְּעֵבֶד בְּלִילִיא וּמִית דְּלֹא
תֵּאֵת יִמְמָא לְכַפּוּרִי לִיהָ אֲלֵא יִמְמָא
בְּרַת

היום עצמו בלא שער המשתלח מכפר קצת ואין כאן כרת גמור וכה"ג אשכחן בפרק קמא דזוחים (דף ו. וס) דעולה מכפרת על הירוש ^ט מקופיא ולא מקיבעא כלומר לגמרי והשתא אתי

שעשה בו מללכה ולא התענה בו: דאי לא סימא הכי. דבכרת יוה"כ לית ליה לרבי. בתמיה. א"כ למה כתב רחמנא ביום הכפורים וכן למה לי הא כי עבר עליה מכפר עצה הא יומא: אלאה לא. ואל תשובה כרת דאזכא כרת ביום הכפורים: והא משתתה לה. פה אלא ביום כדכתיב (ויקרא טז) כי ביום הזה יכפר עליכם: ומקשינן

עין משפט
נר מצוה

בז א מיי פ"ח מהל'
תשובה הלכה א:
בז ב מיי שם פ"ח הלכה
ד:
בז ג מיי שם הל' א
ופ"ג מהל' שגגות
הלכה י:
ג ד מיי פ"ח מהל'
תשובה הלכה ג ופ"ג
מהל' שגגות שם:

רבינו חננאל

ההשתלח
ואוקומנט למתני' בעבר
על מצות עשה ולא עשה
תשובה אלא עומד כמדר
ורבי אה' דהניא אצ"פ
למה עשה תשובה ויהי
מכפר עליו חזק מפורק
ועל מוגלה פנים תורה
מפר ברית בבשר שנה
ויהי' מכפר עליון אלא
חזרו בתשובה כ'ר
דברי ר' רובין פשוטים
הוא' ואקשי' ומי מצית
הקומה לא למתני' אחד
והא מוקמתי סיפא אחד
ישראל ואחד תננים ואחד
כלן משות ותוצרה ר' יהודה
שהללו כולן
מתקשרין בשאר בעברות
ומתני' ר' יהודה היא
מכלה דרישא נמי ר'
יהודה היא. ואמר ר'
יוסף מתני' כלה רבי היא
וסיפא סבר לה ר' יהודה.
ר' יהודה רביה. ורבי
תלמיד הוא. ואמר ליה
דוק פק אמתר. א"ר. ורבי
יוסף דוקא קאמינא'. ורבי
סבר לה כר' יהודה ביה
שדערי ההשתלח בשאר
עברות וזולתי טומאת
הקדר וקדושי מכפר על
הכל. ור' יהודה לא סבר
לה כר' יהודה' מכפר
אפי' על שאינן שבין.
ורקני סתמא תנאן כר'
הנינים ספירא סיפורי כי
ויהי' כינוי מכפ' אלא על
השבין שנאמר קר בעושר
לחדש וגו' ויקמלן על
מכפר על שאינן שבין.
וסתם ספירא ר' יהודה
היה כרגיסין באלו ר' יוחנן
התנאן משמיה דר' יוחנן
וסתם ספירא ר' יהודה:
ורקנין סתם סיפורא אסתם
סיפרא. ופריך אביי אר
ר' [ואה' ר' יהודה]. רבא
אמר להו' הו' ר' יהודה.
והא תנינא א' לא שב
והא מתקשרי על בעבריה
שעברו וס' הפפורי אד
לא תימא להו' כר'
דבמכא כיום הפפורי
לית ליה לרבי. ור' יוחנן
סבר (להו') ויהי' (ר' יהודה)
[ר' יוחנן]. משכחת להו' כגון
דאכלי בליילא או עבד
עבדא ומית דלא מליק
גזמא השרו לכפורי ליה